

Съсъ тебъ азъ заспивамъ,
о, моя скъпа мамо,
и всѣки день и нощемъ
азъ виждамъ тебе само.

Въ очитѣ твои топли
небето се оглежда. . .
Звездици тѣ сж свѣтли
на радостъ и надежда. . .

Какво, че си старица
съсъ бръчки на лицето?
За мене си светица —
едничка подъ небето!

Цѣлувамъ ти ржцетѣ,
напукани и черни,
съ които ни отхрани
срѣдъ грижитѣ безмѣрни.

Кждето и да ида
азъ виждамъ тебе само;
тебъ — вѣчна и свещена,
о, моя сладка мамо! . . .

Недѣлчо Тинчевъ

ПРОЛѢТНА КАРТИНКА

Грѣе по полята
вече пролѣтѣта,
весело цвѣтѣта
гали, гали тя.

Слънчо пакъ ни кжпе
съ своитѣ лжчи
и развиватъ пжпки
свежитѣ гори.

Роднитѣ ни ниви
почватъ новъ животъ,
ще дадатъ презъ юний
златенъ, тежъкъ плодъ.

Въ небесата птичка
весело лети,
казва, че обича
пролѣтнитѣ дни.

Грѣе изъ полята
вече пролѣтѣта,
сѣе по земята
радостъ и цвѣтя.

Дим. Дублевъ